

ringen har Ret til ikke blot at tilfidesætte dette Things Votum, men Landsthingets med, det er nemlig grundlovmæssigt efter det ærede Medlems Foredrag her i Salen tidlige. Naar de saa have de fornødne Gendærmer og Militærmagten, saa skulde det dog være underligt, om de ikke skulde have Magt over saa stiftelige Menneſter som dem, der sidde her, det hører der saamænd ikke saa meget til. Det ærede Medlem er altsaa med sit Angreb paa mig gaaet feil i Byen. Jeg beider det ærede Medlem bevare sin egen Fantasi, min skal han ikke besatte sig med; for Næsten er lidt Fantasi ikke af Veien.

Til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Gad) skal jeg sige, at naar han mente, at jeg ikke skulde have Lov til at fremsætte den af mig givne Fremstilling af Folkethingets Stilling til en Omdeling af Valgkredse, saa vil jeg til Gjengjæld sige ham, at han faaer ikke Lov til at erklære her i Salen, utmodtaet fra min Side, at jeg har givet et falsk Billede af Folkethingets Stilling. Det var jo saa stort, at han ikke kunde nøies med det, vi Smaa-folk ellers bruge: unøiagtigt, urigtigt usandsfærdigt, men det var en falsk Fremstilling af Folkethingets Stilling. Til det ærede Medlem med hans Kollega fra Frederiksberg (Holtz) og Ministeren med vil jeg sige: Have de ved noget Ord kunnet modbevise, hvad jeg har hævdet, at for 13—14 Aar siden opfordrede Folkethingets hele Udvalg, Høire og Venstre, Regjeringen til at fyldestgøre Grundlovens § 32 ved at inddele Landet i 125 Kredse og foretage en dertil sigtende Fordeling. Er det et falsk Billede, eller er det sandt? Have de 3 ærede Talere forsøgt at benægte det Faktum? Det kunne de ikke, selv om det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds talte imod alle de Historier og holdt 10 Prædikener over det Punkt i Høires Katekismus, thi det hører med til den, saa kan han ikke fornægte den Kjendsgjerning, eller at det er sandt. Jeg tager det næste! Kunne de Herrer fornægte, at det er sandt, at her i Thinget har Fler-tallet sluttet sig om en Valglov til Gjennemførelsen af Grundlovens § 32, saaledes at der blev 132 Valgkredse, hvarende omtrent til det nuværende Folketal. Kunne De negte det? De undlade nok at benægte det, thi det er et Faktum. Men det staar som et Vidnesbyrd om, at vi, baade før de skrev Høires Katekismus, og før de prædikede om det, og nu, have villet have Grundloven ærlig udført paa dette Punkt som paa alle andre, der ere overtraadte, men at det er de Herrer, der ved deres Forestillinger — jeg talder dem ikke falske — og ved For-

slag, som passe i deres Kram, have søgt at give noget Andet. Desuagtet have de Herrer ikke undset sig for at give en Fremstilling, som om det var Folkethinget, der ikke vilde gennemføre Grundlovens § 32. Vær saa artig, kald min Forestilling en falsk Forestilling, men modbevis de 2 Ting, jeg har sagt, at den gamle Opfordring for 13—14 Aar siden har henstaaet ubenyttet fra Regjeringens Side, og at en ny er kommen til, Alt i fuld Overensstemmelse med denne Paragraf, uden at de ville gaa ind paa det. Saa beider jeg det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds og det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 4de Valgkreds at tage hinanden under Armen og følge Ministeren paa det Punkt, vi faae dog Ret.

Judenrigsministeren (Singersted): Jeg har ikke benægtet, hvad det ærede Medlem synes at tro, at der for 14 Aar siden er rettet en saadan Opfordring til Regjeringen. Det har jeg slet ikke indladt mig paa at benægte. Jeg gjør mig altid Flid for at sige Sandhed, og jeg er da ikke saa taabelig at benægte det, som Enhver kan læse i Rigsdagstidenden, selv om jeg ikke var saa sandru, som jeg tror at være. Men hvad jeg benægter gjentagende, det er, at der ikke senere har være forelagt Forslag, og at det ikke har været motiveret, hvorfor de ikke vare af en saadan Bestaaffenhed, som det ærede Medlem kræver. Det maa jo være Regjeringens Sag, hvilke Forslag den vil forelægge; saa bliver det Things Sag, hvorledes det vil behandle disse Forslag. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem kan betegne og tør betegne det saaledes, at Folkethinget nogenstinde har taget en siffert Beslutning; endog saa Folkethinget. Jeg tror, at der en ganske enkelt Gang har været Tale om Beslutning, men de fleste Gange blev det liggende, undertiden blev det afgjort med en Dagsorden, og jeg tror ikke at huske feil, naar jeg siger, at jeg tror, at Forslaget aldrig har været sendt herfra til Landsthinget. Altsaa er der ikke taget en saadan Stilling til noget Forslag, at man har ønsket det vider til Lovgivningsmagtens anden Del. Jeg tror derfor ikke, det er værd, det ærede Medlem taler saa høit om, at Folkethinget har staaet klart i hele dette Forhold, uden at Regjeringen har gjort Noget i den Retning, thi efter min Mening har Folkethingets Forhold været alt Andet end klart. Man har opstillet forskellige Fordringer til forskjellige Tider, og jeg veed i dette Tæblik ikke, hvad Folkethinget ønsker i den Retning, og det er dog i alt Fald en givne Sag, at